

Repertoriumnummer

2025/

Datum van uitspraak

9 oktober 2025

Rolnummer

2024/AB/341

Beslissing waartegen beroep
arbeidsrechtbank Leuven
8 april 2024
22/46/A, 22/205/A
en 22/678/A

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

arrest

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - werkloosheid
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580,2° GerW.)

T. J.

appellant op hoofdberoep,
geïntimeerde op incidenteel beroep,
vertegenwoordigd door mr. C. S. loco mr. S. K., advocaat te 2000 ANTWERPEN,

tegen

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVORZIENING (RVA), ON 0206.737.484, met zetel te 1000
BRUSSEL, Keizerslaan 7,
geïntimeerde op hoofdberoep,
appellant op incidenteel beroep,
vertegenwoordigd door mr. J. C. loco mr. D. T., advocaat te 3000 LEUVEN,

*

*

*

1. De feiten en voorgaanden

1.1 De beslissing van 20 december 2021

De heer T. ontving werkloosheidsuitkeringen als alleenwonende werknemer en is sedert 24 december 2021 met wettelijk pensioen. Hij was/is als alleenstaande ingeschreven te 3202 Rillaar, XXX.

Naar aanleiding van een melding van een verdwenen kat door de heer V., wonende te 3272 Testelt, XXX, werd door de Lokale Politie PZ Demerdal een aanvankelijk proces-verbaal nr. LE.6919.002801/2021 van 31 mei 2021 opgemaakt.¹

Hieruit blijkt dat het volgende zich heeft voorgedaan.

Op vraag van de heer V. heeft de Politie aangebeld bij zijn buurvrouw, mevrouw W., woonachtig te 3272 Testelt, XXX. Aangezien de Politie te woord werd gestaan door een man, geïdentificeerd als T. J., werd een domicilieonderzoek gevoerd en werden de burens uitgenodigd tot verhoor.

De heer T. bleek te zijn ingeschreven op het adres te 3202 Rillaar, XXX.

De burens verklaarden dat de twee personen een koppel vormden en er altijd hebben samengewoond.

Navolgende processen-verbaal werden opgesteld² waarin onder meer de verklaringen van de heer T. en mevrouw Weyns, afgelegd op respectievelijk 16 mei 2022 en 11 mei 2022, werden opgenomen.

In het kader hiervan startte de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening³ een onderzoek en werd de heer T. verhoord op 12 oktober 2021 op het werkloosheidsbureau te Leuven.⁴ Hij verklaarde het volgende:

"(...) Ik ben volledig werkloos sinds 05/07/2002 en ontvang sindsdien werkloosheidsuitkeringen, met een onderbreking van ziekte van 28/03/2003 tot 30/08/2003.

ik diende in de loop der jaren meerdere formulieren CI (aangifte van de persoonlijke en familiale toestand) in waarop ik telkens verklaarde dat ik geen nevenactiviteit uitoefen. Jullie hebben vastgesteld dat ik een school voor aikido leid en dat ik op de site vermeld sta als contactpersoon en als lesgever. ik doe dit inderdaad in eigen naam, de sportclub is erkend door de gemeente, door de Aikido vereniging en door PROS (sportkoepel). Het is geen vzw maar een feitelijke vereniging. Ik heb deze school gedurende een 3 tal jaren. Momenteel, door corona, heb ik maar 5 leden - daarvoor waren dat er meer, gemiddeld 12. Ik heb er niet bij stilgestaan dat ik hiervan aangifte had moeten doen bij de RVA via mijn vakbond. Ik beoefen deze sport al 35 jaar. Het gebouw waarin de school gevestigd is, is eigendom van W. R. De activiteiten gaan door op het gelijkvloers, op de bovenverdieping wordt nog een appartement verhuurd waarin mensen wonen. Ik heb vroeger les gegeven in deze sport in een vereniging in Aarschot en ben dan een aantal jaren geleden zelf gestart. Ook over het lesgeven vroeger in Aarschot deed ik nooit aangifte uit onwetendheid. Ik oefen nog een 2de activiteit uit namelijk ik toon jullie mijn legitimatiekaart van "bijzonder veldwachter", afgeleverd door de gouverneur van Brabant. Jullie mogen een kopie nemen van deze legitimatiekaart. Hiermee ben ik gestart bij het begin van de corona crisis. Jullie raden mij aan om alsnog aangifte te doen van deze nevenactiviteiten.

---

¹ Stuk 4 Farde A dossier RVA

² Dossier arbeidsauditoraat: navolgend proces-verbaal 02904/21 van 13 september 2021, het navolgend proces-verbaal 003312/21 van 14 oktober 2021 en navolgend proces-verbaal 001940/22 van 5 april 2022

³ Verder de RVA

⁴ Stuk 3 Farde A dossier RVA

Ik gaf bij de RVA aan dat ik sedert 11/10/2004 alleenwonende ben. Jullie confronteren mij met het feit dat jullie informatie hebben dat ik al jarenlang zou samenwonen met W. R. op het adres XXX te 3272 Testelt. Jullie zeggen mij dat ik op dit adres gedomicilieerd ben sedert 02/06/2021. Jullie hebben dit vastgesteld nadat ik jullie hierop attent gemaakt heb. Dit is gebeurd zonder mijn goedkeuring en medeweten. Er is sinds juli 2021 briefwisseling en persoonlijke contacten geweest tussen de bevolkingsdiensten van Scherpenheuvel-Zichem en mezelf. De vakbond liet me zelfs weten dat ik sinds 02 juni 2021 op dit adres gedomicillieerd ben terwijl ik hiervan niet op de hoogte was. Jullie zeggen mij dat er quasi geen verbruik is van water op het adres in Rillaar. Dit klopt, ik heb op dit adres een dubbel systeem alles werkt met regenwater en indien nodig met leidingwater - bijgevolg heb ik geen verbruik van leidingwater. Wat de elektriciteit betreft kan ik u zeggen dat Ecopower elektriciteit levert op mijn naam op 2 adressen nl. in Rillaar en Testelt. Wat die getuigenverklaringen betreft kan ik jullie zeggen dat W. R. al wat onenigheid gehad heeft met burens en dat het vermoedelijk van uit die richting komt. Over het huisvuil kan ik zeggen dat ik echt op de grens met Tielt Winge woon en dat mijn vuilnis vaak niet opgehaald wordt omdat het afgelegen is. Ik ontken dus ten stelligste dat ik samenwoon met W. R. in Testelt, ik blijf erbij dat ik alleen woon te Rillaar op het adres XXX. Ik heb de nodige stappen ondernomen om mij terug in Rillaar te domicilieren en wacht de komst van de wijkagent af. Hiermee geef ik niet toe dat ik in Testelt woon of gewoon heb.”

Er werd een Pro Justitia opgemaakt door de RVA op 19 oktober 2021⁵ wegens inbreuken op artikel 233, § 1, 2° van het Sociaal Strafwetboek.⁶

De heer T. werd met een brief van 1 december 2021⁷ door de RVA uitgenodigd om zijn schriftelijk verweer uiteen te zetten om de volgende reden:

“Waarom wordt u uitgenodigd?

U deed meermaals aangifte via het formulier C1 waarin u verklaarde alleen te wonen. Deze aangiften waren onjuist.

Uit onderzoek is immers gebleken dat u werknemer zonder gezinslast bent, terwijl u aangegeven had alleenwonende werknemer te zijn en dit vanaf 22.11.2007. Bijgevolg ontving u uitkeringen waar u geen recht op had. De te veel ontvangen uitkeringen moeten worden terugbetaald

Bijgevolg nodig ik u uit om u de mogelijkheid te geven hierover meer uitleg te geven. Daarna zal ik, rekening houdend met uw verklaring, een beslissing nemen over uw recht op uitkeringen.

De heer T. diende op 6 december 2021 zijn schriftelijk verweer in met bijgaande stukken.

De directeur van het werkloosheidsbureau Leuven nam op 20 december 2021 een administratieve beslissing. Deze beslissing luidde als volgt:

“Waarover gaat deze brief?

Met deze brief deel ik u mee dat ik heb besloten :

- om u vanaf 22.11.2007 uit te sluiten van het recht op uitkeringen als alleenwonende werknemer en u slechts uitkeringen toe te kennen als werknemer zonder gezinslast (artikelen*

---

⁵ PV nr. LE.069.14.002843.21

⁶ Stuk 4 Farde A dossier RVA

⁷ Stuk 6 Farde A dossier RVA

- 110 en 114 van het koninklijk besluit van 25.11.1991 houdende de werkloosheidsreglementering);
- om het verschil tussen de uitkeringen die u onrechtmatig ontving als alleenwonende werknemer en de uitkeringen waar uw wettelijk gezien recht op had als werknemer zonder gezinslast van 22.11.2007 tot en met 31.10.2021 terug te vorderen (artikelen 169 en 170 van het voormeld koninklijk besluit);
  - om u voorlopig geen administratieve sanctie te geven (artikelen 153 en 158 van het voormeld koninklijk besluit);
  - om uw dossier over te maken aan de arbeidsauditeur die zal beslissen welk strafrechtelijk gevolg moet worden gegeven aan uw dossier (artikel 175 van het voormeld koninklijk besluit).

Op welke redenen steunt deze beslissing?

- **Wat de uitsluiting betreft op grond van de artikelen 110 en 114 van het voormeld koninklijk besluit:**

Het dagbedrag van de uitkeringen wordt berekend in functie van de gezinscategorie waartoe u behoort (artikel 110 tot 119).

Met het aangifteformulier C1 van 30.01.2006 verklaarde u dat u alleen woont op het adres XXX te 3202 Rillaar. Op grond van deze aangifte ontving u vanaf 02.01.2006 uitkeringen als alleenwonende werknemer.

Op basis van de vaststellingen van een onderzoek door de politie werd u ambtshalve gedomicilieerd op het adres XXX - 3272 Testelt vanaf 02.06.2021. Op dit adres woont ook mevrouw W. R.

Uit de PV opgemaakt na het onderzoek blijkt dat er is vastgesteld dat u al gedurende geruime tijd samenwoont op dit adres.

Door een sociaal controleur werd dit verder onderzocht en er werd vastgesteld dat er amper of geen waterverbruik en elektriciteitsverbruik was en amper of geen huisvuil werd opgehaald. Bijgevolg werd er een proces-verbaal opgesteld wegens het niet-correct noch tijdig aangeven van uw correcte verblijfsadres en gezinssituatie.

U verklaart via het ABVV dat u niet in XXX woont. De politie heeft haar fout rechtgezet. U bent niet akkoord met de PV en stelt dat u wel degelijk alleen woont. U voegt een 'attest van hoofdverblijfplaats' afgeleverd door de gemeente op 24.07.2021 toe, waarin staat dat u sinds 05.12.2005 gedomicilieerd staat op het adres XXX - 3202 Aarschot. Alsook een 'attest van gezinssamenstelling' afgeleverd door de gemeente op 14.11.2021, dat u alleen woont op dit adres.

Gelet op de vaststellingen van de politie en de sociaal controleur zijn er echter voldoende feiten die de samenwoont met mevrouw W. op het adres XXX te 3272 Messelbroek aantonen.

U heeft uw adreswijziging en gewijzigde gezinstoestand niet aangegeven. U heeft daardoor ten onrechte uitkeringen ontvangen als alleenstaande werknemer vanaf 22.11.2007. De ten onrechte ontvangen werkloosheidsuitkeringen moeten worden teruggevorderd.

Het is evenwel uw verantwoordelijkheid om steeds tijdig en correct aangifte te doen van uw correcte verblijfsadres, alsook van uw precieze gezinssituatie.

- **Wat de terugvordering betreft :**

Elke onrechtmatig ontvangen som dient te worden terugbetaald (artikel 169, eerste lid van voormeld koninklijk besluit).

Bijgevolg moet het verschil tussen de uitkeringen die u onrechtmatig ontving als alleenwonende werknemer en de uitkeringen waar u wettelijk gezien recht op had als werknemer zonder gezinslast van 22.11.2007 tot en met 31.10.2021 worden teruggevorderd. Vanaf 01.11.2021 kreeg u ambtshalve uitkeringen als werknemer zonder gezinslast toegekend om verdere terugvorderingen te vermijden. Het totale bedrag dat u moet terugbetalen, de berekening en de wijze waarop u kan terugbetalen, worden u hierbij betekend.

• **Wat de vaststelling betreft dat u met bedrieglijk inzicht handelde op grond van artikel 175 van het voormeld koninklijk besluit :**

U handelde met bedrieglijk inzicht. Het bedrieglijk inzicht blijkt afdoende uit de omvang, de frequentie en de duur van de vastgestelde inbreuken.

U deed geen aangifte van uw gewijzigd verblijfsadres. De niet-aangifte blijft uw verantwoordelijkheid. De verplichting moet gekend zijn gezien de vermelding op het formulier C1: "Ik bevestig op mijn eer dat deze aangifte echt en volledig is. Ik heb het toelichtingsblad ontvangen. De gegevens in de rubrieken die ik niet ingevuld heb, zijn niet gewijzigd sedert mijn vorige verklaringen. Ik weet dat ik iedere wijziging moet meedelen via mijn uitbetalingsinstelling en dat, als ik dit niet doe, ik kan worden gesanctioneerd".

U verklaarde met dat formulier op eer ook dat u het toelichtingsblad ontving met uitleg over uw verplichtingen.

U hebt een onjuiste aangifte gedaan, met de bedoeling om hogere uitkeringen te krijgen dan waar u slechts recht op had. Tijdens het onderzoek naar uw gezinstoestand heeft u meermaals een valse verklaring gegeven om alsnog uw hogere uitkeringen te behouden.

Daar u gehandeld heeft met bedrieglijk inzicht, kan u strafrechtelijk worden vervolgd (artikel 175, 1°, e van voormeld koninklijk besluit). Uw dossier werd daarom overgemaakt aan de arbeidsauditeur die zal beslissen welk strafrechtelijk gevolg moet worden gegeven aan uw dossier.

• **Wat uw verweermiddelen betreft :**

U werd met een schrijven van 01.12.2021 uitgenodigd om gehoord te worden in uw verweermiddelen. Ik heb kennis genomen van uw schriftelijk verweer van 13.12.2021.

Op welke juridische gronden is deze beslissing gesteund?

– Artikels 110 tot en met 119, 139, 142, 144, 146, 169, 170 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering."

Op 20 december 2021 betekende de directeur van het werkloosheidsbureau Leuven, in uitvoering van zijn beslissing C29 van dezelfde datum, een beslissing tot terugvordering C31 aan de heer T. met het verzoek de onrechtmatig ontvangen uitkeringen voor de periode van 1 september 2016 tot en met 31 oktober 2021, ten bedrage van 19.142,88 euro terug te betalen.⁸

---

⁸ Stuk 8 Farde A dossier RVA

De heer T. tekende op 9 februari 2022 beroep aan tegen deze beslissing bij de arbeidsrechtbank Leuven.⁹

1.2. De beslissing tot herziening van 5 oktober 2023

Bij brief van 28 april 2023 liet het arbeidsauditoraat Leuven inmiddels aan de RVA weten geen strafvervolgung te zullen instellen.¹⁰

Naar aanleiding van deze beslissing heeft de RVA op 5 oktober 2023 haar beslissing van 20 december 2021 in toepassing van artikel 149, §2, 1ste lid van het werkloosheidsbesluit deels herzien¹¹:

“Op welke redenen steunt deze herziening?

- ***Wat de toepassing van artikel 149 van het koninklijk besluit van 25.11.1991 houdende de werkloosheidsreglementering betreft :***

Met mijn brief van 20.12.2021 met kenmerk C29/722/22/2021/7298 besliste ik:

- *om u vanaf 22.11.2007 uit te sluiten van het recht op uitkeringen als alleenwonende werknemer en u slechts uitkeringen toe te kennen als werknemer zonder gezinslast (artikelen 110 en 114 van het koninklijk besluit van 25.11.1991 houdende de werkloosheidsreglementering);*
- *om het verschil tussen de uitkeringen die u onrechtmatig ontving als alleenwonende werknemer en de uitkeringen waar u wettelijk gezien recht op had als werknemer zonder gezinslast van 22.11.2007 tot en met 31.10.2021 terug te vorderen (artikelen 169 en 170 van het voormeld koninklijk besluit).*
- *om uw dossier over te maken aan de arbeidsauditeur die zal beslissen welk strafrechtelijk gevolg moet worden gegeven aan uw dossier.*

Ondertussen heeft de arbeidsauditeur ons laten weten dat wij vanuit de RVA mogen overgaan tot een administratieve sanctie in uw dossier.

Ik heb dan ook besloten mijn beslissing van 20.12.2021 te herzien en over te gaan tot een effectieve uitsluiting van het recht op werkloosheidsuitkeringen voor een periode van 10 weken en dit vanaf 27.12.2021 (artikelen 153 en 158 van het voormeld koninklijk besluit).

Op welke juridische gronden is deze beslissing gesteund?

- *Artikels 146, 149 en 150 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering.”*

Bij verzoekschrift van 22 december 2023 tekende de heer T. beroep aan bij de arbeidsrechtbank Leuven.¹²

---

⁹ Zaak gekend onder AR 22/46/AA

¹⁰ Stuk 2 Farde B dossier RVA

¹¹ Stuk 2 Farde B dossier RVA

¹² Zaak gekend onder AR 23/678/A

1.3. De beslissing van 23 februari 2022

Ondertussen zette de RVA haar onderzoek verder omtrent de niet aangegeven activiteit van de heer T. in de vereniging 'Kokoro Aikido Dojo' enerzijds en als veldwachter anderzijds. Naar aanleiding van dit onderzoek deed de heer T. op 27 oktober 2021 aangifte van vrijwilligerswerk voor een niet-commerciële organisatie door middel van het formulier C45B als vrijwilliger-lesgever voor Kokoro Aikido Dojo.¹³ Hij meldde ook dat hij deze sportclub zelf had opgericht (feitelijke vereniging) en geen inkomsten hieruit haalde.

Op 29 oktober 2021 verkreeg de heer T. de toelating om deze activiteiten als vrijwilliger uit te voeren.¹⁴

Met betrekking tot het verleden werd de heer T. met een brief van 8 december 2021¹⁵ door de RVA uitgenodigd om zijn schriftelijk verweer uiteen te zetten om de volgende reden:

“Waarom wordt u uitgenodigd?

Uit een controleonderzoek blijkt dat u geen aangifte deed van de zelfstandige activiteit die u uitoefent tijdens uw werkloosheid. U liet na schrappingen aan te brengen op uw controlekaart alvorens de activiteit uit te oefenen. De eventueel ten onrechte ontvangen werkloosheidsuitkeringen dienen te worden teruggevorderd, en dit vanaf 08.01.2019.

Bijgevolg nodig ik u uit om u de mogelijkheid te geven hierover meer uitleg te geven. Daarna zal ik, rekening houdend met uw verklaring, een beslissing nemen over uw recht op uitkeringen.”

De heer T. diende op 14 december 2021 zijn schriftelijk verweer in met bijgaande stukken.¹⁶ Een tweede verweerschrift werd neergelegd op 20 december 2021.¹⁷

De directeur van het werkloosheidsbureau Leuven nam op 23 februari 2022 een administratieve beslissing. Deze beslissing luidde als volgt:

“Waarover gaat deze brief?

Met deze brief deel ik u mee dat ik heb besloten :

- om u uit te sluiten van het recht op uitkeringen van 08.01.2019 tot en met 26.10.2021 (artikelen 44, 45, 48 en 71 van het koninklijk besluit van 25.11.1991 houdende de werkloosheidsreglementering);*
- om de uitkeringen die u onrechtmatig ontving van 08.01.2019 tot en met 26.10.2021 terug te vorderen (artikel 169 van het voormeld koninklijk besluit);*
- om uw dossier over te maken aan de arbeidsauditeur die zal beslissen over de mogelijke correctionele vervolging (artikel 175 van voormeld koninklijk besluit).*

---

¹³ Stuk 3 Farde C dossier RVA

¹⁴ Stuk 16 dossier T.

¹⁵ Stuk 5 Farde C dossier RVA

¹⁶ Stuk 6 Farde C dossier RVA

¹⁷ Stuk 7 Farde C dossier RVA

Op welke redenen steunt deze beslissing?

- **Wat betreft de uitsluiting op grond van de artikelen 44 en 45 van het voormeld koninklijk besluit:**
De reglementering voorziet dat de werkloze zonder arbeid en zonder loon moet zijn om uitkeringen te kunnen genieten (artikel 44).

Wordt onder andere beschouwd als arbeid: de activiteit verricht voor zichzelf die kan worden ingeschakeld in het economische ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewoon beheer van het eigen bezit (artikel 45, eerste lid, 1°).

Uit een onderzoek door onze controledienst blijkt dat u, terwijl u uitkeringen genoot als volledig werkloze, vanaf minstens 08.01.2019 (d.i. de datum waarop uw Facebookpagina werd opgericht) een activiteit als eigenaar van de sportclub 'Kokoro Aikido Dojo' voor uzelf verricht. Tevens verklaart u sedert de aanvang van de coronacrisis 'bijzonder veldwachter' te zijn.

Pas op 27.10.2021 deed u aangifte van uw activiteit, via het formulier C45B.

Deze activiteit kan worden ingeschakeld in het economische ruilverkeer van goederen en diensten en is niet beperkt tot het gewoon beheer van uw eigen bezit. De activiteit die u heeft verricht, moet dus worden beschouwd als arbeid in de zin van artikel 45.

Daar u vanaf 08.01.2019 niet zonder arbeid was, kan u geen uitkeringen genieten voor de voormelde arbeidsperiode.

- **Wat de toepassing betreft van het artikel 48 § 1, 1° van het voormelde koninklijk besluit:**

Artikel 48 § 1, 1° is op u van toepassing. Dat artikel bepaalt dat een werkloze die op een bijkomstige wijze een activiteit uitoefent in de zin van artikel 45 (= arbeid verricht voor zichzelf of voor een derde), enkel uitkeringen kan krijgen als hij die activiteit aangeeft bij zijn uitkeringsaanvraag.

U startte met deze activiteit, minstens op 08.01.2019 (datum oprichting Facebookpagina). U ontvangt uitkeringen als volledig werkloze sedert november 1991. U deed nooit aangifte van uw bijkomstige activiteit.

U verklaart daarover via de verantwoordelijke van uw vakbond ABVV, dat u beticht wordt van het niet aangeven van een zelfstandige activiteit, wat niet klopt, aangezien u geen zelfstandige bent.

U heeft evenwel pas op 27.10.2021 aangifte gedaan.

De niet-aangifte voor de periode voor 27.10.2021 blijft uw verantwoordelijkheid. Op het formulier C1 "Aangifte van de persoonlijke en familiale toestand" duidde u aan geen andere activiteit te hebben. De verplichting moet gekend zijn gezien deze vermelding op het formulier C1: "Ik bevestig op mijn eer dat deze aangifte echt en volledig is. Ik heb het toelichtingsblad ontvangen. De gegevens in de rubrieken die ik niet ingevuld heb, zijn niet gewijzigd sedert mijn vorige verklaringen. Ik weet dat ik iedere wijziging moet meedelen via mijn uitbetalingsinstelling en dat, als ik dit niet doe, ik kan worden gesanctioneerd". U verklaarde met dat formulier op eer ook dat u het toelichtingsblad ontving met uitleg over uw verplichtingen. Die aangifte moet vooraf gebeuren en moet ervoor zorgen dat de RVA kan controleren of de reglementering correct wordt toegepast.

Gelet op uw jarenlange werkloosheid, kon u niet onwetend zijn over uw verplichtingen als werkloze.

U kunt vanaf 08.01.2019 geen uitkeringen ontvangen, tot en met 26.10.2021.

- **Wat betreft de uitsluiting op grond van artikel 71 van het voormeld koninklijk besluit:**

Om uitkeringen te kunnen genieten, moet de werknemer in het bezit zijn van een controlekaart vanaf de eerste effectieve werkloosheidsdag van de maand tot de laatste dag van de maand en deze bij zich bewaren. Hij moet eveneens vóór de aanvang van een activiteit bedoeld in artikel 45, hiervan melding maken op zijn controlekaart met onuitwisbare inkt (artikel 71, eerste lid, 1° en 4°). U heeft deze verplichting, die vermeld staat op uw controlekaart, niet nageleefd.

U kan dus geen uitkeringen genieten voor de voormelde arbeidsperiode.

- **Wat de terugvordering betreft op grond van artikel 169 van het voormeld koninklijk besluit:**

Elke onrechtmatig ontvangen som dient te worden terugbetaald (artikel 169, eerste lid van voormeld koninklijk besluit).

De RVA beschikt over een termijn van 3 jaar om de terugvordering te bevelen van de uitkeringen waarop u geen recht heeft. Deze termijn gaat in de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op het kwartaal waarin de betaling van de onverschuldigde uitkeringen werd verricht (artikel 7, § 13, tweede en derde lid van de besluitwet van 28 december 1944).

Bijgevolg moeten de uitkeringen worden teruggevorderd van 08.01.2019 tot en met 26.10.2021.

Het totale bedrag dat u moet terugbetalen, de berekening en de wijze waarop u kan terugbetalen, worden u hierbij betekend.

- **Wat uw verweermiddelen betreft:**

U werd met een brief van 08.12.2021 uitgenodigd om gehoord te worden in uw verweermiddelen op 22.12.2021. U heeft zich niet aangeboden. U liet zich echter schriftelijk vertegenwoordigen door een afgevaardigde van uw vakbond.

Op welke juridische gronden is deze beslissing gesteund?

– Artikels 44, 45, 48, 71, 139, 142, 144 en 169 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering;

– Artikel 7, § 13, tweede en derde lid van de besluitwet van 28 december 1944.”

Op 23 februari 2022 betekende de directeur van het werkloosheidsbureau Leuven, in uitvoering van zijn beslissing C29 van dezelfde datum, een beslissing tot terugvordering C31 aan de heer T. met het verzoek de onrechtmatig ontvangen uitkeringen voor de periode van 8 januari 2019 tot en met 26 oktober 2021, ten bedrage van 28.128,00 euro terug te betalen.¹⁸

Bij verzoekschrift van 20 mei 2022 tekende de heer T. beroep aan bij de arbeidsrechtbank Leuven.¹⁹

2. Het bestreden vonnis van 8 april 2024 van de arbeidsrechtbank Leuven

De heer T. vorderde voor de arbeidsrechtbank:

“In de zaak met AR 22/46/A

Eisende partij tekende beroep aan tegen de beslissing van de RVA van 20 december 2021. De hoofdvordering van eisende partij zoals gesteld in het verzoekschrift luidt als volgt:

“De getroffen beslissing en de terugvordering te willen samenvoegen en deze te willen vernietigen.

In hoofdvordering, de beslissingen in hun geheel te willen vernietigen, aangezien eiser niet samenwoont met mevrouw W. in de zin van art. 110 KB van 25 november 1991.

In ondergeschikte orde de terugvordering te beperken tot de periode na 31 december 2019, minstens tot na 31 december 2017.

---

¹⁸ Stuk 8 Farde A dossier RVA

¹⁹ Zaak gekend onder AR 22/205/A

Uiterst ondergeschikt, voor recht te zeggen dat de terugvordering verjaard is voor de periode vóór 1 oktober 2018 (indien er volgens Uw arbeidsrechtbank geen sprake is van bedrog), minstens voor de periode véér 1 oktober 2016 (indien er volgens Uw arbeidsrechtbank wel sprake is van bedrog, hoewel dit absoluut niet bewezen is).

In ieder geval verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding."

In de zaak met AR 22/205/A

Eisende partij tekende beroep aan tegen de beslissing van de RVA van 23 februari 2022. De hoofdvordering van eisende partij zoals gesteld in de conclusie luidt als volgt:

"De vordering van conculant ontvankelijk en gegrond te verklaren;

De tegenvordering van verweerster ontvankelijk doch af te wijzen als ongegrond;

In hoofdorde de bestreden beslissing en terugvordering dd. 23.02.2022 te vernietigen en te zeggen voor recht dat conculant rechtmatig werkloosheidsuitkeringen heeft ontvangen van 08.01.2019 tot en met 26.10.2021 met als gevolg dat conculant niet is gehouden tot terugbetaling van de terugvordering ten bedrage van 28.128,06€;

In ondergeschikte orde, de terugvordering te herleiden tot de laatste 150 dagen van de onverschuldigde toekenning;

Tot slot verweerster te veroordelen tot betaling van de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding in hoofde van conculant begroot op 327,96 €."

In de zaak met AR 23/678/A

Eisende partij tekende beroep aan tegen de beslissing van de RVA van 5 oktober 2023. De hoofdvordering van eisende partij zoals gesteld in het verzoekschrift luidt als volgt:

"De vordering van verzoekster ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Te zeggen voor recht dat de bestreden beslissing dd. 05.10.2023 dient vernietigd te worden;

Gedaagde tenslotte te veroordelen tot de kosten van het geding in hoofde van verzoekster begroot op een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van € 163,98."

RVA stelde een tegenvordering in en vorderde:

"In de zaak met AR 22/46/A

De tegenvordering van RVA ingesteld bij op tegenspraak genomen conclusie neergelegd ter griffie op 12 april 2022 strekt ertoe verweerder op tegeneis te veroordelen tot betaling aan de RVA van het bedrag van 19.142,88 euro.

In de zaak met AR 22/205/A

De tegenvordering van RVA ingesteld bij op tegenspraak genomen conclusie neergelegd ter griffie op 10 juni 2022 strekt ertoe de heer T. te horen veroordelen tot betaling aan RVA van het bedrag van 28.128,06 euro.

In de zaak met AR 23/678/A

De tegenvordering van RVA ingesteld bij op tegenspraak genomen conclusie neergelegd ter griffie op 5 februari 2024 strekt ertoe de heer T. te horen veroordelen tot betaling aan de RVA van het bedrag van 19.142,88 euro.

De hoofdvorderingen en tegenvorderingen die tijdig en regelmatig werden ingesteld zijn ontvankelijk.

Met een vonnis van 8 april 2024²⁰, heeft de arbeidsrechtbank als volgt beslist :
“na het gedeeltelijk mondeling advies van mevrouw K. V., substituut-arbeidsauditeur te hebben gehoord;
rechtsprekende op tegenspraak,
voegt de zaken gekend onder algemeen rolnummer 22/46/A, algemeen rolnummer 22/205/A en algemeen rolnummer 23/678/A samen;

In de zaken met algemeen rolnummer **22/46/A en 23/678/A:
verklaart **de hoofdvordering** ontvankelijk doch ongegrond,
bevestigt de bestreden beslissing,
verklaart **de tegenvordering** ontvankelijk en gegrond,
veroordeelt de heer T. tot terugbetaling aan RVA van de werkloosheidsuitkeringen die hij ten onrechte heeft ontvangen in de periode van 22 november 2017 tot en met 31 oktober 2021 zijnde het verschil tussen de uitkeringen die hij ontving als alleenwonende werknemer en de uitkeringen als werknemer zonder gezinslast waarop hij slechts recht had.*

In de zaak met **AR 22/205/A
verklaart **de hoofdvordering** ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond,
hervormt de bestreden beslissing,
zegt voor recht dat de verplichting tot terugbetaling van de werkloosheidsuitkeringen beperkt is tot twee werkloosheidsuitkeringen per week,
zegt voor recht dat RVA hiermee rekening houdend een aangepaste terugvordering opstellen,
verklaart **de tegenvordering** ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond,
veroordeelt de heer T. tot terugbetaling aan RVA van de werkloosheidsuitkeringen die hij ten onrechte heeft ontvangen in de periode van 8 januari 2019 tot en met 26 oktober 2021 maar beperkt tot 2 dagen per week.
Zegt voor dat RVA hiermee rekening houdend een aangepaste terugvordering zal maken,*

Zegt tenslotte voor recht dat RVA een afrekening zal maken van de terug te betalen sommen rekening houdend met wat beslist werd in enerzijds de zaken met AR 22/46/A en AR 23/678/A en anderzijds AR 22/205/A.

Veroordeelt verwerende partij in toepassing van artikel 1017, lid 2 Ger.W. tot de kosten van het geding. Vereffent deze op 163,98 euro, rechtsplegingsvergoeding in hoofde van eisende partij. De wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werd nageleefd.”

3. De vorderingen in hoger beroep

Het hoofd- en incidenteel beroep werden regelmatig naar vorm en termijn ingesteld²¹ en zijn bijgevolg ontvankelijk.

---

²⁰ A.R. nr. : 22/46/A22/46/A, 22/205/A en 22/678/A

²¹ zie art. 53bis Ger.W., art. 704 §2, art. 792 al. 2, art. 1051 en art. 1057 Ger.W.

3.1. Het voorwerp van het hoofdberoep van de heer T. en de vorderingen

“Het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Dienvolgens het vonnis van de 2^e kamer van de arbeidsrechtbank Leuven van 8 april 2024 te hervormen;

In de zaken met rolnummer AR 22/46/A en 23/678/A:

- In hoofdorde:

Opnieuw te zeggen voor recht dat de beslissingen van de RVA dd. 20 december 2021 en 5 oktober 2023 integraal moeten vernietigd worden, met inbegrip van de uitsluiting van het recht op werkloosheidsuitkeringen als alleenwonende werknemer, de terugvordering van de werkloosheidsuitkeringen en de onterechte uitsluiting van 10 weken.

- In ondergeschikte orde:

°De terugvordering te beperken tot 3 jaar, in toepassing van art. 7 §13 Besluitwet van 28 december 1944.

°De uitsluiting te beperken tot 8 weken, in toepassing van art. 153, lid 3 Werkloosheidsbesluit.

In de zaak met rolnummer AR 22/205/A:

- In hoofdorde:

Opnieuw te zeggen voor recht dat de beslissing van de RVA dd. 23 februari 2022 integraal moeten vernietigd worden en dat de heer T. rechtmatig werkloosheidsuitkeringen heeft ontvangen van 8 januari 2019 tot en met 26 oktober 2021 met als gevolg dat hij niet is gehouden tot terugbetaling.

- In ondergeschikte orde:

De terugvordering te herleiden tot 1 dag per week van de laatste 150 dagen van de onverschuldigde toekenning.

De RVA tot slot te veroordelen tot de kosten van het geding inclusief de rechtsplegingsvergoeding, in hoofde van de heer T. begroot op 163,98 EUR (eerste aanleg) en 218,67 (hoger beroep), desgevallend te indexeren op het moment van de uitspraak.”

3.2. Het voorwerp van het incidenteel beroep van RVA en de vorderingen

“Het hoger beroep van appellant ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren.

Concluante akte te verlenen van haar incidenteel beroep.

Dit incidenteel beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Concluante akte te verlenen van haar vordering in graad van beroep.

Deze vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens het vonnis deels teniet te doen en te hervormen en doende wat de eerste Rechter diende te doen:

De hoofdvorderingen van appellant ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren.

De tegenvorderingen van concluante ontvankelijk en integraal gegrond te verklaren.

Appellant te veroordelen tot terugbetaling aan concluante van het bedrag van € 19.142,88.

Appellante tevens te veroordelen tot terugbetaling aan concluante van het bedrag van € 28.128,06.

Kosten als naar recht.”

4. De procedure voor het arbeidshof

Het hof heeft kennis genomen van de procedurestukken, in het bijzonder :

- het bestreden vonnis,
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen op de griffie van dit hof op 14 mei 2024,
- de door de partijen neergelegde conclusies en stukken,
- de stukken, neergelegd door het openbaar ministerie.

De partijen hebben gepleit op de openbare zitting van 24 april 2025.

Mevrouw N. V., Advocaat-generaal, heeft haar schriftelijk advies neergelegd op de griffie van het hof op 7 juli 2025.

Op 11 september 2025 repliceerde de heer T. en legde bijkomende stukken neer.

De zaak werd vervolgens in beraad genomen.

Het hof heeft toepassing gemaakt van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

5. Wering van de stukken, neergelegd bij de repliek op het advies

Met hun repliek op het advies van het openbaar ministerie legt de heer T. 13 bijkomende stukken neer, genummerd 25A, 25B, 26A, 26B, 27A, 27B, 28, 29A, 29B, 29, 30, 31 en 32 in zijn stukkenbundel.

De RVA vraagt dat deze stukken buiten het beraad worden gehouden.

Het arbeidshof oordeelt als volgt.

Luidens artikel 771 van het Gerechtelijk Wetboek mogen geen stukken, nota's of conclusies worden neergelegd na het sluiten van de debatten. Gebeurt dat toch, dan worden zij buiten het beraad gehouden.

Artikel 772 van het Gerechtelijk Wetboek regelt de mogelijkheid voor een verschijnende partij om de heropening van de debatten te vragen.

Artikel 767 van het Gerechtelijk Wetboek bevat de bepalingen omtrent de repliek op het advies van het openbaar ministerie. Overeenkomstig artikel 767, § 2 worden de replieken van de partijen over het advies van het openbaar ministerie alleen in aanmerking genomen in zoverre ze antwoorden op het advies van het openbaar ministerie.

Aangezien 767 van het Gerechtelijk Wetboek een uitzondering vormt op artikel 771 moet het strikt worden geïnterpreteerd. Dat betekent dat naar aanleiding van de repliekconclusie geen

nieuwe stavingstukken kunnen worden overgelegd, ook al betreffen die stavingstukken een verduidelijking of een bevestiging van de inhoud van de desbetreffende repliekconclusie.²²

De nieuwe stukken die de heer T. neerlegt, kunnen niet in acht worden genomen bij het beraad.

Overigens zou het aanvaarden van de stukken in het beraad de rechten van de verdediging en de wapengelijkheid tussen partijen schenden, aangezien de RSZ niet de mogelijkheid heeft op deze nieuwe stukken te reageren.

6. De beoordeling van het geschil door het arbeidshof

De betwisting betreft enerzijds de vraag naar domiciliefraude en anderzijds naar de door de heer T. uitgeoefende activiteiten terwijl hij ook als werkloze uitkeringen ontving.

6.1. De beslissingen van 20 december 2021 en 5 oktober 2023 inzake de gezinscategorie

Bij beslissing van 20 december 2021 wordt de heer T. uitgesloten vanaf 21 november 2007 van het recht op werkloosheidsuitkeringen als alleenwonende en wordt hem het recht toegekend als werknemer zonder gezinslast (samenwonende).

Tevens wordt een bedrag van 19.142,88 euro teruggevorderd inzake de periode van 1 september 2016 tot en met 30 oktober 2021, dit is het verschil tussen het tarief als alleenstaande werkloze en dat van een werknemer zonder gezinslast (samenwoonde).

Middels de herzieningsbeslissing van 5 oktober 2023 wordt voormelde beslissing bevestigd en wordt aanvullende een administratieve sanctie opgelegd, meer bepaald de uitsluiting van het recht op werkloosheidsuitkeringen gedurende 10 weken vanaf 27 december 2021.

6.1.1. Wettelijke bepalingen

Huidig geschil heeft betrekking op de vraag of de heer T. aanspraak kan maken op uitkeringen als alleenwonende werknemer dan wel op uitkeringen als samenwonende werknemer vanaf 22 november 2007 tot en met 1 juni 2021.

Het dagbedrag van de werkloosheidsuitkering wordt berekend in functie van de gezinscategorie waartoe de werkloze behoort.

---

²² zie : Gent 10 januari 2008, *P&B* 2008, 297

Voor het bepalen van het bedrag van de werkloosheidsuitkeringen wordt, in toepassing van artikel 110, §§ 1 tot 3 van het Werkloosheidsbesluit, een onderscheid gemaakt tussen drie categorieën van rechthebbenden naargelang van hun gezinssituatie:

- werknemers met gezinslast (gezinshoofden);
- werknemers die samenwonen met personen die zelf over een beroeps- of vervangingsinkomen beschikken (samenwonenden);
- de andere werknemers (alleenstaanden).

Onder **alleenstaande werknemer** wordt verstaan de werknemer die alleen woont, met uitzondering van de alleenwonende werknemers die als werknemers met gezinslast worden aangemerkt.²³

Onder **samenwonende werknemer** wordt verstaan, de werknemer die noch werknemer met gezinslast, noch alleenstaande werknemer is.²⁴

Overeenkomstig artikel 59 van het MB van 26 november 1991 houdende de toepassingsregelen van de werkloosheidsreglementering²⁵ wordt onder samenwonen verstaan, het onder hetzelfde dak samenleven van twee of meer personen (eerste criterium) die hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen (tweede criterium).

Om te kunnen besluiten dat twee of meer personen die onder hetzelfde dak wonen hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen en dus samenleven, is vereist, maar volstaat het niet, dat zij een economisch-financieel voordeel behalen door een woning te delen. Daarvoor is tevens vereist dat zij ook taken, activiteiten en andere huishoudelijke aangelegenheden, zoals het onderhoud van de woonst en eventueel het inrichten ervan, de was, de boodschappen, het bereiden en nuttigen van de maaltijden gemeenschappelijk verrichten en daarvoor eventueel financiële middelen inbrengen.²⁶ Er zijn derhalve twee componenten aanwezig zijnde (1) personen wonen onder hetzelfde dak en (2) zij regelen hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk.

Artikel 59, tweede lid van het MB van 26 november 1991 bepaalt dat een persoon tot bewijs van het tegendeel geacht wordt te wonen op het adres van zijn hoofdverblijfplaats.

Om te beoordelen of er sprake is van samenwoning is de feitelijke toestand van belang. Het is dus niet noodzakelijk dat de betrokkenen op hetzelfde adres zijn ingeschreven in de bevolkingsregisters. Hoewel in eerste instantie moet worden uitgegaan van de situatie zoals

---

²³ Artikel 110, § 2 Werkloosheidsbesluit

²⁴ Artikel 110, § 3 Werkloosheidsbesluit

²⁵ Verder het MB van 26 november 1991

²⁶ cf. Cass. 22 januari 2018, *JTT* 2018, 171; Cass. 9 oktober 2017, AR S.16.0084.N, *NjW* 2018, 115, noot A. VANDERHAEGHEN; *RW* 2017-18, 1452, noot J. WERBROUCK en E.S. VAN AGGELEN

die blijkt uit de bevolkingsregisters en een persoon dus vermoed wordt te verblijven op het adres van zijn hoofdverblijfplaats, is dit dus geen onweerlegbaar vermoeden.

Voor het begrip “*hoofdverblijfplaats*” verwijst artikel 27, 12° van het Werkloosheidsbesluit naar de verblijfplaats in de zin van artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen²⁷. Luidens dat artikel is de hoofdverblijfplaats “*de plaats waar de leden van een huishouden dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven, ongeacht of die personen al dan niet door verwantschap verbonden zijn, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft.*”

In toepassing van artikel 110, § 4 van het Werkloosheidsbesluit moet de alleenwonende werknemer het bewijs leveren van de samenstelling van zijn gezin door middel van een document waarvan de inhoud en het model bepaald wordt door het beheerscomité, het zogenaamde C1-formulier. Hieruit volgt dat het steeds toekomt aan de werkloze om te bewijzen dat hij voldoet aan de voorwaarden van het statuut van alleenwonende werknemer of werknemer met gezinslast.²⁸ Uit deze bepaling volgt dat de heer T., die voorhoudt een alleenwonende werknemer te zijn, daarvan het bewijs moet leveren.²⁹

In de praktijk betekent dit dat in eerste instantie de werkloosheidsuitkeringen betaald zullen worden volgens de inlichtingen en de verklaringen zoals die door de werkloze gedaan werden in het formulier C1 – Aangifte van persoonlijke en familiale toestand. Indien er redenen zijn om te twijfelen aan de juistheid van deze verklaringen en de RVA maakt deze redenen aannemelijk, dan zal de werkloze moeten bewijzen dat hij/zij ondanks deze elementen wel degelijk voldoet aan de voorwaarden om recht te hebben op werkloosheidsuitkeringen als werknemer met gezinslast of alleenwonende werknemer.

6.1.2. Bewijslast

In het formulier C1- Aangifte van persoonlijke en familiale toestand, verklaarde de heer T. alleen te wonen op het adres te 3202 Aarschot, XXX.

Uit de domicilieadressen³⁰ blijkt dat de heer T. vanaf 5 december 2005 gedomicilieerd is op dit adres. Naar aanleiding van het door de lokale politie gevoerde onderzoek werd hij op 27 september 2021 retroactief- vanaf 2 juni 2021- ingeschreven op het adres te 3272

---

²⁷ hierna Wet Bevolkingsregisters

²⁸ zie en vgl. Cass. 14 september 1998, *JTT* 1998, 441; Cass. 14 maart 2005, S.04.0156.F, <https://juportal.be>

²⁹ cf. Cass. 22 januari 2018, AR S.16.0070.F, *JTT* 2018, 201; Cass. 9 oktober 2017, S.16.0084.N op <https://juportal.be>

³⁰ zie afschriften uit het Rijksregister, gevoegd in bijlage bij het schriftelijk advies

Scherpenheuvel-Zichem, XXX. Ingevolge betwisting door de heer T. werd hij naderhand opnieuw ingeschreven op zijn vorig adres te Aarschot, XXX.

Mevrouw W. is vanaf 5 maart 2007 tot op heden gedomicilieerd te XXX in 3272 Scherpenheuvel-Zichem. Dit is ook het adres dat is opgegeven als alleenstaande in het C1-formulier.

Gezien de verklaringen in de formulieren C1, dewelke daarenboven in overeenstemming zijn met de adressen waar zij elk volgens het Rijksregister hun hoofdverblijfplaats hadden, wordt vermoed dat zowel de heer T. als mevrouw W. effectief verbleven op deze adressen. Dit betekent dat voor de periode van 22 november 2007 tot en met 30 oktober 2021 wordt vermoed dat zij niet op hetzelfde adres verbleven.

Volgens de RVA strookt dit niet met de werkelijkheid en woonden zij in deze periode onafgebroken samen op het adres van mevrouw W. te 3272 Scherpenheuvel-Zichem, XXX.

Het komt aan de RVA toe om deze bewering aannemelijk te maken en aan te tonen dat de verklaring omtrent hun persoonlijke en familiale toestand niet correct zou zijn.

6.1.3. De RVA slaagt NIET in haar bewijslast

Zowel de heer T. als mevrouw W. bevestigen dat ze een LAT-relatie (Living apart together-relatie³¹) hebben, hetgeen impliceert dat zij af en toe bij elkaar vertoeven doch niet gewoonlijk samenleven onder hetzelfde dak.

De beslissingen van de RVA zijn gebaseerd op het strafonderzoek dat door de lokale politie werd gevoerd³² enerzijds en op het navolgend onderzoek door de RVA-inspectie anderzijds. Hieruit blijkt dat de beslissing in wezen gebaseerd is op de volgende elementen:

- interventies door de lokale politie³³,
- getuigenverklaringen door de burens van mevrouw W.³⁴,
- gegevens inzake het nutsverbruik³⁵,
- de plaatsgesteldheid op het adres van de heer T.³⁶

---

³¹ vrije vertaling: "Samen apart wonen"

³² Het strafonderzoek bestaat uit de volgende processen-verbaal: 1) aanvankelijk proces-verbaal LE.69.00280182021 van 31 mei 2021, 2) navolgend proces-verbaal 02904/21 van 13 september 2021, 3) navolgend proces-verbaal 003312/21 van 14 oktober 2021 en 4) navolgend proces-verbaal 001940/22 van 5 april 2022

³³ Zie aanvankelijk proces-verbaal LE.69.00280182021 van 31 mei 2021

³⁴ Zie aanvankelijk proces-verbaal LE.69.00280182021 van 31 mei 2021

³⁵ Zie navolgend proces-verbaal 02904/21 van 13 september 2021

³⁶ Zie navolgend proces-verbaal 02904/21 van 13 september 2021 en navolgend proces-verbaal 003312/21 van 14 oktober 2021

Samen met het openbaar ministerie, is het arbeidshof van oordeel dat de RVA er niet in slaagt om enerzijds aan te tonen dat betrokkenen niet op hun respectieve domicilie-adressen wonen doch wel samen onder het dak van mevrouw W. en anderzijds hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk samen regelen.

Het arbeidshof onderschrijft volgende overwegingen in het schriftelijk advies van 7 juli 2025³⁷ waarop inhoudelijk niet werd gerepliceerd.

-In het aanvankelijk proces-verbaal van 31 mei 2021 wordt verwezen naar vier interventies op het domicilieadres van mevrouw W. waarbij de heer T. telkens aanwezig bleek. Het betreffen twee interventies in het verleden; hetzij één interventie - waarvan de datum niet nader wordt bepaald - op verzoek van de bureu wonend te Hulst 4 omwille van de wildgroei op het naburig adres en een interventie een paar jaar later, ook op vraag van buurtbewoners (zonder verdere identificatie).

In het kader van het huidig onderzoek vinden twee interventies plaats, op 28 april 2021 en eind mei 2021, telkens op verzoek van achterbuur P. V., wonende in de XXX.

De aanwezigheid van de heer T. op deze vier gelegenheden is niet indicatief. Het betreffen immers een uiterst beperkt aantal interventies. Betrokkenen hebben bovendien een relatie, hetgeen de aanwezigheid van de heer T. kan verklaren.

Ook verwijst mevrouw W. tijdens het verhoor op 5 april 2022 naar een aantal interventies die naderhand plaatsvonden en waarbij de heer T. niet aanwezig zou zijn geweest. Meer bepaald op 24 juli 2021 - n.a.v. het verwijderen van de scheidingshaag - in de loop van augustus 2021, op 4 februari 2022 en op 9 februari 2022.

-De bijgebrachte getuigenverklaringen zijn enkel afkomstig van een handvol bureu van mevrouw W. Het betreffen overwegend bureu die in onmin waren geraakt met betrokkenen.

Het betreffen enerzijds P. V. en S. D., de achterbureu wonende in de XXX, wiens klacht aanleiding heeft gegeven tot de interventies in april en mei 2021 en anderzijds A. V. en E. W., wonende te Hulst 4, hetzij naast mevrouw W., die in het verleden klacht hadden ingediend wegens wildgroei. Mevrouw A. A. tenslotte woonde tot de verkoop van haar woning in 2016 aan P. V. en S. D. in de XXX en thans te Hulst 31.

De bijgebrachte getuigenissen blijkens aldus een te beperkte en enigszins selectieve staalname te zijn.

---

³⁷ Zie schriftelijk advies van 7 juli 2025 p. 6-11

Opdat een afgetekend beeld van de situatie zou kunnen worden verkregen, ware het niet enkel aangewezen om op systematische wijze getuigenissen te verzamelen van de omringende bewoners en dit niet enkel van mevrouw W., maar ook de burens van de heer T.

Ter ontcrachting van voormelde getuigenissen brengen betrokkenen van hun kant een aantal getuigenissen bij. Het zijn omstandige verklaringen van mensen in verschillende hoedanigheden, zowel uit de omgeving van mevrouw W. als die van meneer T.

Er worden twee gedetailleerde verklaringen van 14 december 2021 en van 10 juni 2024 van H. M. - buur en huishoudhulp (sedert 2009) van mevrouw W. - bijgebracht, een verklaring van 12 december 2021 van M. D. - vriendin van mevrouw W. - en een verklaring van G. V. — buurvrouw van mevrouw W. Laatst vermelde getuigen doen uit te doeken hoe verzielt de relatie was tussen mevrouw W. en haar buurman. Mevrouw V. was er getuige van dat de achterbuur van mevrouw W. haar haag heeft vernietigd en bedreigingen uitte aan haar adres.

Er worden ook verklaringen bijgebracht van personen uit de omgeving van de heer T. Meer bepaald een verklaring van B. H. - vriend uit Natuurpunt waarvoor beiden vrijwilligerswerk deden - een verklaring van K. V. - buurvrouw sedert 2005 - en verklaringen van S. S. en N. L., overburen sedert 2018.

Deze personen verklaren op omstandige wijze hoe ze de heer T. hebben leren kennen en bevestigen dat de heer T. daadwerkelijk op zijn domicilie-adres woont en dat hij hier alleen woont.

Van deze getuigenverklaringen kan niet zo maar abstractie worden gemaakt.

-In het navolgend proces-verbaal van 13 september 2021 worden een aantal nutsgegevens op beider adressen bijgebracht.

Meer bepaald inzake

- a) het waterverbruik - er is geen waterverbruik op XXX in de periode van 24 februari 2016 tot en met 3 februari 2021 en 50 tot 60 kubieke meter op XXX sedert 20 september 2013,
- b) het energieverbruik - het energieverbruik is eerder laag te noemen op XXX, vanaf 18 juni 2018 zou het miniem zijn. Op XXX zou volgens de lokale politie het verbruik eerder normaal te noemen zijn voor een gemiddeld huishouden. Vanaf 2 juli 2020 is het correspondentie-adres voor de levering op XXX XXX en beide contracten staan op naam van de heer T.

Ook wat betreft c) het afval van de heer T. (papier- en restafval) worden de gegevens inzake de periode van 2016 tot 2018 verstrekt. In 2018 is dat 0 kg restafval en 36,5 kg papierafval en in 2019 is dat 6 kg restafval en 0 kg papierafval.

De lokale politie besluit op basis van voormelde gegevens dat de woning gelegen te Donk sporadisch wordt betreden en niet als hoofdverblijfplaats wordt gebruikt.

Betrokkenen brengen inzake voormelde gegevens verklaringen en stavingstukken bij om aan te tonen dat de heer T. zijn woning zo energiezuinig en klimaatvriendelijk mogelijk heeft ingericht. Betrokkene verklaart op 5 april 2021 dat hij een dubbel systeem heeft aangelegd waardoor zijn leiding waterverbruik minimaal is en het huishoudwater gefilterd regenwater is (met vier filters). Hij is extra zuinig in zijn waterverbruik. Zo recupereert hij het water dat in de douche wordt gebruikt voor het toilet. Het afvalwater wordt gefilterd en opgevangen in een citern en wordt - zo nodig - voor de tuin gebruikt. Hij wast zijn kleren buitenshuis in een wassalon in Aarschot en zou niet beschikken over een vaatwasmachine.³⁸

Betrokkene verklaart verder dat hij kookt op gas, dat hij geen TV heeft en ledlampen gebruikt. Zijn huis is super geïsoleerd met 17 cm muurisolatie. Hij verwarmt zijn woning met een hoog rendementshoutkachel FLAM en klieft hiervoor zelf het hout. Betrokkene brengt foto's bij ter illustratie van de energie- en waterbesparende systemen in de woning gelegen te XXX (bijlage 25), evenals van de eigen houtwinning (bijlage 20) en grote stapels hout³⁹.

Veder verklaart betrokkene dat hij afval probeert te vermijden en dat - gezien zijn container soms niet werd opgehaald omdat hij afgelegen woont - hij genoodzaakt was af en toe naar het containerpark te gaan.

Mevrouw W. verklaart dat ze elk een eigen elektriciteitsrekening hebben en voegt twee opeenvolgende facturen inzake het elektriciteitsverbruik toe (de bijlagen 10a en 10b). Ze legt uit dat de facturen op vraag van de coöperatieve naar één correspondentie-adres worden verzonden en dit omwille van kosten- en papierbesparing.

Uit de bijlagen met overzicht van verbruik in de periode van 29 april 2009 tot 20 april 2021 blijkt dat op het EAN-nummer verbonden aan het verbruik op XXX (nummer eindigend op 93) de jaarlijkse consumptie van elektriciteit sterk fluctueert⁴⁰, Een laatste piek wordt genoteerd in de periode van 11.05.2017 tot 18.06.2018.^{41 42} In de periode hierna schommelt het gebruik tussen 700 en 900 kilowattuur.

Mevrouw W. brengt informatie bij van Ecowerf waaruit, zoals ook uiteengezet door haar raadsman in conclusies, blijkt dat haar afval statistisch op het niveau van een alleenstaande is, evenals een aantal opeenvolgende betalingsuitnodigingen op haar naam van Diftar voor de

---

³⁸ Zie stuk 14 dossier de heer T.

³⁹ Zie ook stuk 13 dossier de heer T.

⁴⁰ Zie bijlage 2, pagina 44 -46. Voor het EAN-nummer zie bijlage 2 pagina 30

⁴¹ Voor het laatste jaar dienen meerdere periodes te worden opgeteld- het betreft de periode van 15.06.2020 tot 06.01.2021.

⁴² Volgens de informatie verstrekt door Eneco verbruikt 1 persoon per jaar gemiddeld 1.200 kWh.
<https://eneco.be/n1/inspiratie/energieverbruik/elektriciteit/>

periodes juli 2020 - juli 2021. (bijlagen 11). Mevrouw W. maakt eveneens een stuk over inzake de gescheiden waterrekeningen inzake respectievelijk de periode van 14 oktober 2020 tot 29 september 2021 op naam van mevrouw W. en voor de periode van 4 februari 2021 tot 24 januari 2022 op naam van de heer T. voor het huis gelegen te XXX in Aarschot (bijlagen 15). Tot slot kan worden verwezen naar de uitvoerige mail die op 10 januari 2022 aan de RVA werd overgemaakt met een gedetailleerde beschrijving van de wijze waarop het energie- en waterverbruik en het huisvuil ten huize van de heer T. worden beperkt.⁴³

Op al deze informatie en stavingstukken wordt door RVA niet nader ingegaan, laat staan dat deze gegevens worden weerlegd.

-Tot slot wordt door de lokale politie uit de plaatsgesteldheid afgeleid dat het pand van de heer T. niet wordt bewoond.

Verwezen wordt naar de beschrijving van het terrein in het proces-verbaal van 13 september 2021 naar aanleiding van een bezoek door de lokale politie op 22 augustus 2021. Alsdan wordt vastgesteld dat het perceel volledig begroeid is met bomen, struiken en planten en dat hoge wildgroei verhindert om tot bij "*de toegangsdeuren*" te geraken. Aldus besluit de lokale politie dat het overduidelijk is dat de woning gedurende lange tijd niet meer betreden werd aangezien de toegangsdeuren onbereikbaar zijn door de wildgroei. Er wordt zelfs geen vertrappeld of platgetrapt plantgoed aangetroffen, hetgeen er volgens de politie op wijst dat het perceel rondom de woning gedurende een lange tijd niet betreden werd.

Betrokkene verklaarde echter dat hij de woning nooit langs de voorzijde betreedt, maar enkel de achterdeur en de verandadeur gebruikt.⁴⁴

De beschrijvingen van de plaatsgesteldheid in voormeld proces-verbaal zijn in algemene termen opgesteld en geven niet precies weer hoe de plaatsgesteldheid is aan de achterdeur en de veranda.

In het proces-verbaal van 19 oktober 2021 dat door de RVA-inspectie werd opgesteld wordt verwezen naar het bezoek dat samen met college F. C. werd afgelegd op het adres XXX te Rillaar alwaar wordt vastgesteld dat de woning verscholen zit achter hoge beplanting, struikgewas en onkruid. "*De weg naar de deur is amper toegankelijk door het vele, hoge onkruid en gewassen die er staan. Deze zijn ook niet platgetrapt zodat we ervan uitgaan dat hier niet dagelijks over gestapt wordt. (...)*" (eigen onderlijning).

Er worden ook geen foto's van de voortuin en achtertuin bijgebracht die de plaatsgesteldheid vooraan, achteraan en rondom het huis in beeld brengen. Aldus wordt de plaats aan de

---

⁴³ Zie stuk 14 dossier appellant

⁴⁴ Verhoor van de heer T. van 26 mei 2022.

achterzijde onvoldoende beschreven om de verklaring van de heer T., evenals de getuigenverklaring van mevrouw V.⁴⁵ te ontkrachten.

In de voortuin en op de oprit kweekt de heer T. jonge bomen. Ook dient er op te worden gewezen dat door de politie langs de straatzijde houten constructies met allerhande werkmateriaal worden opgemerkt. De politie merkt in dat verband zelfs op dat de eigenaar van het pand mogelijks deze houten constructies regelmatig betreedt, hieraan toevoegend dat deze vanop de straatkant vrij toegankelijk zijn. Het valt niet goed in te zien waarom betrokkene allerhande materiaal zou stockeren en deze houten constructies regelmatig zou betreden, maar daarentegen het pand zelf niet zou betreden/bewonen. In dit verband dient nog opgemerkt dat de heer T. het bewijs bijbrengt van een verzekering op zijn naam voor een tractor.

Op basis van het foto-dossier dat naderhand op 12 oktober 2021 werd opgesteld kan niet worden nagegaan hoe de situatie voordien was, op 22 augustus 2021. Er kan wel worden vastgesteld dat er op 12 oktober 2021 stapstenen waren naar de veranda en dat er een droogrek staat en een fiets, hetgeen wijst op gebruik van de ruimte.

Betrokkenen leggen voorts uit dat de beschreven wildgroei beantwoordt aan een welbewuste ecologische manier van leven. Ook het perceel van mevrouw W. wordt gekenmerkt door wildgroei, hetgeen overigens aanleiding heeft gegeven tot burenruzies.⁴⁶

Besluit:

De RVA slaagt er niet in om enerzijds aan te tonen dat de heer T. niet op zijn domicilie-adres woonde doch wel samen onder hetzelfde dak met mevrouw W. en anderzijds dat deze betrokkenen hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk samen regelden.

Betrokkenen brengen verklaringen en stavingstukken bij ter weerlegging van de conclusies van de RVA, waarop door de RVA inhoudelijk niet wordt ingegaan.

De beslissingen van 20 december 2021 en van 5 oktober 2023 zijn derhalve niet rechtsgeldig en dienen te worden vernietigd.

Het hoger beroep is gegrond.

---

⁴⁵ Stuk 7 dossier appellant.

⁴⁶ Zie pagina 3 aanvankelijk proces-verbaal (buurtonderzoek). Er worden ook foto's bijgebracht van de verwilderde tuin van mevrouw W..

6.2. De beslissing van 23 februari 2022 inzake de cumul van werkloosheidsuitkeringen en een activiteit

Bij beslissing van 23 februari 2022 wordt de heer T. uitgesloten van het recht op werkloosheidsuitkeringen van 8 januari 2019 tot en met 26 oktober 2021 omdat hij een activiteit als eigenaar van de sportclub 'Kokoro Aikido Dojo' voor zichzelf heeft verricht zonder voorafgaandelijke aangifte te hebben gedaan. De beslissing verwijst ook naar de activiteit als bijzonder veldwachter. De ten onrechte ontvangen uitkeringen worden ten belope van 28.128,06 euro teruggevorderd.

De heer T. is van oordeel dat hij zijn recreatieve activiteiten als vrijwilliger heeft uitgeoefend en het om een hobby gaat, waarbij het eigen plezier en de eigen voldoening primeert.

6.2.1. Principes

Om uitkeringen te kunnen genieten moet de werkloze wegens omstandigheden onafhankelijk van zijn wil zonder arbeid en zonder loon zijn⁴⁷.

1.

Het begrip arbeid wordt in artikel 45 van het Werkloosheidsbesluit gedefinieerd als volgt:

“1° de activiteit verricht voor zichzelf die ingeschakeld kan worden in het economische ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit;

2° de activiteit verricht voor een derde, waarvoor de werknemer enig loon of materieel voordeel ontvangt dat tot zijn levensonderhoud of dat van zijn gezin kan bijdragen.

Tot bewijs van het tegendeel wordt elke activiteit verricht voor een derde geacht een loon of een materieel voordeel op te leveren.”

Tot bewijs van het tegendeel wordt elke activiteit verricht voor een derde geacht een loon of een materieel voordeel op te leveren⁴⁸.

Waar bij de activiteit verricht voor een derde het al dan niet ontvangen van een loon een wettelijk criterium is om uit te maken of deze activiteit al dan niet als arbeid in de zin van artikel 44 van het Werkloosheidsbesluit zal beschouwd worden, geldt dit criterium niet inzake de beoordeling van een activiteit verricht voor zichzelf: deze laatste wordt op zich beschouwd als arbeid, ongeacht het feit of hier een bezoldiging of materieel voordeel voor de werkloze uit voortvloeit.

---

⁴⁷ Artikel 44 Werkloosheidsbesluit

⁴⁸ Artikel 45, tweede lid Werkloosheidsbesluit

Een activiteit wordt slechts beschouwd als een activiteit die beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit indien gelijktijdig voldaan is aan de volgende voorwaarden⁴⁹:

1° de activiteit is niet daadwerkelijk ingeschakeld in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en wordt niet uitgeoefend met het oog op het verkrijgen van een opbrengst;

2° door de activiteit wordt de waarde van het bezit in stand gehouden of slechts in beperkte mate verhoogd;

3° de activiteit brengt door haar omvang het zoeken naar en het uitoefenen van een dienstbetrekking niet in het gedrang.

Artikel 45, vierde lid, 5° Werkloosheidsbesluit bepaalt dat de vrijetijdsbesteding voor de toepassing van artikel 44 Werkloosheidsbesluit niet als arbeid wordt beschouwd indien volgende voorwaarden gelijktijdig vervuld worden:

“a) de activiteit kan gezien zijn aard en omvang niet ingeschakeld worden in het economische ruilverkeer van goederen en diensten;

b) de werkloze bewijst dat de activiteit geen commercieel karakter heeft.”

2.

Inzake de activiteit als vrijwilliger werden specifieke regelingen vastgelegd:

In de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers⁵⁰ wordt vrijwilligerswerk omschreven als elke activiteit:

“a) die onbezoldigd en onverplicht wordt verricht;

b) die verricht wordt ten behoeve van één of meer personen, andere dan degene die de activiteit verricht, van een groep of organisatie of van de samenleving als geheel;

c) die ingericht wordt door een organisatie anders dan het familie- of privé-verband van degene die de activiteit verricht;

d) en die niet door dezelfde persoon en voor dezelfde organisatie wordt verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst, een dienstencontract of een aanstelling als statutair personeelslid.”

Voor de toepassing van de Vrijwilligerswet wordt verder verstaan onder⁵¹:

2° vrijwilliger: elke natuurlijke persoon die een in 1° bedoelde activiteit verricht, met inbegrip van de personen belast met een mandaat of die lid zijn van een bestuursorgaan van een organisatie bedoeld in 3°;

3° organisatie: elke feitelijke vereniging of private of publieke rechtspersoon zonder winstoogmerk die werkt met vrijwilligers, waarbij onder feitelijke vereniging wordt verstaan elke vereniging zonder rechtspersoonlijkheid van twee of meer personen die in onderling overleg een activiteit organiseren met het oog op de verwezenlijking van een onbaatzuchtige doelstelling, met uitsluiting van enige winstverdeling onder haar leden en bestuurders, en die een rechtstreekse controle uitoefenen op de werking van de vereniging”.

Artikel 13 Vrijwilligerswet bepaalt:

---

⁴⁹ Artikel 45, laatste lid Werkloosheidsbesluit

⁵⁰ hierna Vrijwilligerswet

⁵¹ Artikel 3 Vrijwilligerswet

“Een uitkeringsgerechtigde werkloze kan met behoud van uitkeringen vrijwilligerswerk uitoefenen, op voorwaarde dat hij dit vooraf en schriftelijk aangeeft bij het werkloosheidsbureau van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening.

De directeur van het werkloosheidsbureau kan de uitoefening van de activiteit met behoud van uitkeringen, verbieden, of slechts aanvaarden binnen bepaalde perken, indien hij aantoont :

1° dat deze activiteit niet de kenmerken vertoont van vrijwilligerswerk als bedoeld in deze wet;

2° dat de activiteit, gezien de aard, de omvang en de frequentie ervan of gezien het kader waarin zij wordt uitgeoefend, niet of niet langer de kenmerken vertoont van een activiteit die in het verenigingsleven gewoonlijk door vrijwilligers wordt verricht;

3° dat de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van de werkloze zou verminderen.

(...).”

Artikel 45bis van het Werkloosheidsbesluit voert artikel 13 van de Vrijwilligerswet uit, dat het volgende bepaalt:

“§ 1. Een uitkeringsgerechtigde werkloze kan, in afwijking van de artikelen 44, 45 en 46 met behoud van uitkeringen vrijwilligerswerk in de zin van de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers uitoefenen, op voorwaarde dat hij dit voorafgaandelijk schriftelijk aangeeft bij het werkloosheidsbureau.

De voorafgaandelijke aangifte vermeldt de identiteit van de werkloze en van de organisatie, de aard, de duur, de frequentie en de plaats van het werk en de toegekende materiële of financiële voordelen. Zij wordt door beide partijen ondertekend.

Deze voorafgaandelijke aangifte kan terzijde geschoven worden wanneer zij door ernstige, nauwkeurige en overeenstemmende vermoedens wordt tegengesproken.

§ 2. De directeur kan de uitoefening van de activiteit verbieden of slechts aanvaarden binnen bepaalde perken indien hij vaststelt dat één of meer van de volgende punten vervuld is :

1° de activiteit niet of niet langer de kenmerken vertoont van vrijwilligerswerk als bedoeld in de voormelde wet;

2° de activiteit gezien haar aard, omvang en frequentie of gezien het kader waarin zij wordt uitgeoefend, niet of niet langer de kenmerken vertoont van een activiteit die in het verenigingsleven gewoonlijk door vrijwilligers wordt verricht;

3° de toegekende materiële of financiële voordelen, overeenkomstig de voormelde wet van 3 juli 2005, of van de fiscale wetgeving, niet geneutraliseerd kunnen worden;

4° de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van de werkloze beduidend zou verminderen, behalve indien de werkloze vrijgesteld is van de verplichting beschikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt.

(...)

§ 3. Indien de Rijksdienst op eigen initiatief of op vraag van een belanghebbende, op algemene wijze vaststelt dat de betreffende activiteiten beantwoorden aan de definitie van vrijwilligerswerk, dat de uitoefening van de activiteit de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt niet in de weg staat en dat de toegekende materiële of financiële voordelen geen beletsel vormen voor de toekenning van werkloosheidsuitkeringen, dan kan hij op algemene voorafgaandelijke wijze de uitoefening van het vrijwilligerswerk toelaten en vrijstelling van aangifte van de betreffende activiteiten overeenkomstig § 1 verlenen.”

Het uitgangspunt van de Vrijwilligerswet was om alles zo eenvoudig mogelijk te houden, zodat de toegankelijkheid van vrijwilligerswerk maximaal behouden blijft. Eén van de domeinen waarop men regelingen wilde invoeren of moderniseren was de rechtszekerheid van

uitkeringstrekkers die zich in het vrijwilligerswerk willen inschakelen.⁵² Eenvormigheid, eenvoud en transparantie moest de stelregel zijn. Vrijwilligerswerk werd mogelijk voor alle uitkeringsgerechtigden, zonder dat ze moeten inboeten op hun uitkering, voor zover de vastgestelde maximumbedragen voor vergoedingen niet overschreden worden. Daarmee werd uitdrukking gegeven aan het feit dat vrijwilligerswerk doen een recht is.⁵³

Met betrekking tot artikel 13 Vrijwilligerswet stelde de wetgever⁵⁴ dat er geen inherent bezwaar was tegen het verrichten van vrijwilligerswerk door werklozen en dat dit bezwaar enkel zou optreden wanneer de omvang van de vrijwillige activiteiten de beschikbaarheid op de arbeidsmarkt in de weg staat. Tegen het verrichten van vrijwilligerswerk mochten geen nodeloze barrières opgeworpen worden. Daarom volstond het om de werkloze een meldingsplicht op te leggen voor het doen van vrijwilligerswerk en geen toelatingseis. Enkel wanneer de grens van het vrijwilligerswerk, zoals bedoeld in de Vrijwilligerswet, overschreden wordt, kan de directeur een met redenen omkleed bezwaar indienen tegen het vrijwilligerswerk.

Met deze regeling wordt het *'alleenbeslissingrecht'* van de directeur van de RVA grondig beperkt. Het is immers aan de directeur om te bewijzen dat het vrijwilligerswerk de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt in de weg staat, in plaats van aan de vrijwilliger.

6.2.2. Bespreking

Activiteiten die geen arbeid vormen in de zin van de werkloosheidsreglementering kunnen gecumuleerd worden met werkloosheidsuitkeringen.

Activiteit bij Kokoro Aikido Dojo

1.

Het betreft een activiteit voor een feitelijke vereniging die door de heer T. zelf werd opgericht en waarin hij als stichter en organisator ontegensprekelijk lid is van een bestuursorgaan.

Een feitelijke vereniging is een vereniging zonder rechtspersoonlijkheid die beheerst wordt door de overeenkomst tussen partijen.⁵⁵ Het is een informele vorm van samenwerking tussen individuen met een gemeenschappelijk doel zonder dat daarvoor een formele juridische structuur is opgericht. Uit de statuten van de vereniging⁵⁶ blijkt dat het gaat om een club die

---

⁵² Zie Arbeidshof Antwerpen, afdeling Antwerpen, 16 januari 2025, AR 2023/AA/347, niet gepubliceerd

⁵³ Wetsvoorstel betreffende de rechten van de vrijwilliger, KAMER, 2003-2004, 27 november 2003, nr. 51-0499/001, 4-5 en 11

⁵⁴ Wetsvoorstel betreffende de rechten van de vrijwilliger, KAMER, 2003-2004, 27 november 2003, nr. 51-0499/001, 17-18

⁵⁵ Artikel 1:6 Wetboek van vennootschappen en verenigingen

⁵⁶ Farde C stuk 1 dossier RVA

kadert binnen de Vlaamse Aikido Vereniging, waar Aikido⁵⁷ wordt aangeboden en die met andere woorden een belangeloos doel nastreeft.⁵⁸

Op 12 oktober 2021 verklaarde de heer T. dat hij deze activiteiten – het beheer van de school en het les geven- voor zichzelf doet als een hobby.

Zoals hoger gesteld bepaalt artikel 45, vierde lid, 5° Werkloosheidsbesluit dat de vrijetijdsbesteding voor de toepassing van artikel 44 Werkloosheidsbesluit niet als arbeid wordt beschouwd indien:

- “a) de activiteit gezien zijn aard en omvang niet (kan) ingeschakeld worden in het economische ruilverkeer van goederen en diensten;*
- b) de werkloze bewijst dat de activiteit geen commercieel karakter heeft.”*

Het organiseren van lessen met het zelf les geven binnen een opgerichte sportclub dient beschouwd te worden als een activiteit die wel degelijk kan ingeschakeld worden in het economische ruilverkeer van goederen en diensten en werd door de werkloze op een gestructureerde, regelmatige basis uitgeoefend, zodat er sprake is van arbeid in de zin van artikel 44 Werkloosheidsbesluit.

2.

Het lesgeven aan een kleinschalige aikido-school en de organisatie ervan binnen de vereniging dienen beschouwd te worden als arbeid en met name als een activiteit verricht voor een derde en niet als een activiteit verricht voor zichzelf.

De activiteit verricht voor een derde is naar het oordeel van het arbeidshof immers ruimer dan deze verricht binnen het kader van een gezagsverhouding en verwijst eveneens naar de finaliteit van de activiteit. De activiteit verricht voor een derde is deze waarvan de finaliteit de rekening van een derde is.⁵⁹ De activiteit voor de feitelijke vereniging, ongeacht de hoedanigheid, is een activiteit verricht voor een derde daar de feitelijke vereniging in dit geval een belangeloos doel nastreeft en niet de verrijking van zijn oprichters of bestuurders.⁶⁰

Indien het mandaat binnen de feitelijke vereniging een activiteit voor zichzelf zou uitmaken, zou dit willen zeggen dat de mandataris niet als vrijwilliger zou kunnen worden beschouwd. Uit artikel 3 Vrijwilligerswet (zie hierboven onder rubriek 6.2.1.) blijkt evenwel dat de wetgever de leden van een bestuursorgaan binnen een vereniging als vrijwilliger aanziet.

---

⁵⁷ Dit is een Japanse krijgskunst

⁵⁸ Artikel 1:2 Wetboek van vennootschappen en verenigingen

⁵⁹ Zie Arbeidshof Antwerpen, afdeling Antwerpen, 16 januari 2025, AR 2023/AA/347, niet gepubliceerd

⁶⁰ Artikel 1:2 Wetboek van vennootschappen en verenigingen

3.

Het arbeidshof oordeelt dat de concrete activiteit binnen de feitelijke vereniging wel degelijk als vrijwilligerswerk beschouwd moet worden aangezien de heer T. voldoet aan de voorwaarden, opgesomd in de Vrijwilligerswet.⁶¹

Het betreft een activiteit die onbezoldigd en onverplicht wordt uitgevoerd⁶², ten behoeve van een groep sportievelingen, ingericht door een organisatie die gesteund wordt door de Vlaamse Overheid en die niet door dezelfde persoon wordt verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst.

Het is ook in die zin dat de RVA bij beslissing van 29 oktober 2021 de toelating heeft verleend om het vrijwilligerswerk te verrichten met behoud van uitkeringen.⁶³

4.

De uitkeringsgerechtigde werkloze kan overeenkomstig artikel 45*bis* Werkloosheidsbesluit met behoud van uitkeringen vrijwilligerswerk uitoefenen, slechts op voorwaarde dat hij dit voorafgaandelijk schriftelijk aangeeft.

Het arbeidshof stelt evenwel vast dat de aangifte dateert van 27 oktober 2021 terwijl uit de stukken en de eigen verklaringen blijkt dat de heer T. er reeds minstens sedert 2018 les heeft gegeven.⁶⁴ Hij heeft met andere woorden geen voorafgaandelijke aangifte gedaan.

De werkloze kan van de aangifteplicht vrijgesteld worden indien de RVA op algemene wijze de toelating heeft gegeven tot cumulatie met vrijstelling van individuele aangifte. Uit niets blijkt dat de RVA deze algemene vrijstelling gegeven heeft.

5.

De vraag rijst wat de gevolgen zijn van het ontbreken van een voorafgaandelijke aangifte.

Het arbeidshof is van oordeel dat artikel 45*bis* Werkloosheidsbesluit niet een autonoom regime betreft. Indien de werkloze met andere woorden als lid van een bestuursorgaan binnen de feitelijke vereniging geen voorafgaandelijke aangifte heeft gedaan, dan verliest hij bijgevolg niet louter op grond hiervan zijn recht op werkloosheidsuitkeringen voor de hele betwiste periode.

Indien de werkloze niet voldoet aan de vereiste van een voorafgaandelijke aangifte, ontnemt dit met andere woorden de werkloze niet de mogelijkheid om alsnog aan te tonen dat het gaat

---

⁶¹ Artikel 3 Vrijwilligerswet

⁶² Zie artikel 18 van de statuten, stuk 1 Farde C dossier RVA

⁶³ Stuk 16 dossier T.

⁶⁴ Stuk 20 dossier T.

om vrijwilligerswerk dat gecumuleerd kan worden met werkloosheidsuitkeringen. Deze stelling werd blijkbaar ook aangenomen door de RVA.⁶⁵

De voorafgaandelijke aangifte is bijgevolg geen toekenningsvoorwaarde maar bij gebrek aan een voorafgaandelijke aangifte, ligt de bewijslast en het bewijsrisico bij de werkloze. Indien de werkloze een voorafgaandelijke aangifte gedaan heeft, heeft hij immers vanaf de beslissing van de directeur van het werkloosheidsbureau (of na het verstrijken van de beslissingstermijn) rechtszekerheid of hij dit vrijwilligerswerk mag cumuleren met werkloosheidsuitkeringen.

6.

Om een vrijwillige activiteit te mogen cumuleren met werkloosheidsuitkeringen, moet de werkloze deze activiteit verrichten zonder tegenprestatie in geld of in natura. De werkloze mag wel de terugbetaling van zijn kosten ontvangen.⁶⁶

Aangezien de activiteit als lid van een bestuursorgaan binnen de feitelijke vereniging en als lesgever, een activiteit is voor rekening van een derde, geldt het vermoeden dat hij een loon of materieel voordeel ontvangen heeft.⁶⁷

Het komt het aan de werkloze toe aan te tonen dat hij geen loon of materieel voordeel ontvangen heeft.

Als de werkloze vrijwilliger met andere woorden nalaat de activiteit aan te geven, bestaat de sanctie erin dat deze activiteit wordt geacht bezoldigd te zijn tot het tegendeel bewezen is. Het ontbreken van de toelating scheidt het vermoeden dat de activiteit bezoldigd was. Het komt aan de heer T. toe om dit vermoeden te weerleggen.

7.

De heer T. weerlegt het vermoeden dat hij bezoldigd werd.

De neergelegde statuten bepalen uitdrukkelijk dat met vrijwilligers-leraars wordt gewerkt die onbezoldigd zijn en deze activiteiten op vrijwillige basis verrichten. De statuten bepalen evenmin een vergoeding voor het mandaat als voorzitter. Uit niets blijkt dat er een andersluidende beslissing door het bestuur werd genomen.

8.

---

⁶⁵ Zie DAVAGLE, M., 'La loi relative aux droits des volontaires (II/II)', *Ors.* 2013/9, p. 12, nr. 133 en DAVAGLE, M., *Le volontariat en tous ses états*, nr. 638 met verwijzing naar Omz. RVA van 24 februari 2011, RIODOC 062513, p. 35

⁶⁶ Artikel 45bis, § 2, 3° Werkloosheidsbesluit en de artikelen 10 en 11 Vrijwilligerswet

⁶⁷ Artikel 45, tweede lid Werkloosheidsbesluit

De directeur van het werkloosheidsbureau kan de uitoefening van de activiteit met behoud van uitkeringen, verbieden, of slechts aanvaarden binnen bepaalde perken, indien hij aantoont:

- “1° dat deze activiteit niet de kenmerken vertoont van vrijwilligerswerk als bedoeld in deze wet;*
- 2° dat de activiteit, gezien de aard, de omvang en de frequentie ervan of gezien het kader waarin zij wordt uitgeoefend, niet of niet langer de kenmerken vertoont van een activiteit die in het verenigingsleven gewoonlijk door vrijwilligers wordt verricht;*
- 3° dat de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van de werkloze zou verminderen.”⁶⁸*

Zoals reeds is aangehaald heeft de RVA in haar beslissing van 29 oktober 2021 de aard van de activiteiten aanvaard als vrijwilligerswerk. Uit geen enkel element blijkt dat deze activiteit in het verleden verschillend zou zijn geweest en op een andere manier zou zijn ingevuld. Ook uit bovenstaande bevindingen blijkt dat de activiteit van de heer T. binnen de feitelijke vereniging kenmerken vertoont van vrijwilligerswerk zoals bedoeld in de Vrijwilligerswet: De vereniging heeft als doel Aikido te bevorderen door middel van informatie, onderricht en praktische beoefening. Hiertoe worden lessen, seminars en stages ingericht. De vereniging doet enkel beroep op vrijwilligers. Het arbeidshof besluit dat het in hoofde van de heer T. om een activiteit gaat die in het verenigingsleven gewoonlijk door vrijwilligers wordt verricht.

Wat het laatste element betreft, de controle op de beschikbaarheid, dient te worden opgemerkt dat deze thans toebehoort aan de regionale instanties en niet meer aan de RVA.

Activiteit als bijzonder veldwachter-vrijwilliger

Sinds 29 augustus 2019 is de heer T. als vrijwilliger bij Natuurpunt aangesteld als bijzonder veldwachter.

De heer T. verwijst naar het gegeven dat de aangifte van deze activiteit gebeurde door het overkoepelend orgaan van Natuurpunt. Daarnaast dateert een algemene toelating voor vrijwilligerswerk bij de organisatie Natuurpunt vzw van 15 maart 2012⁶⁹ en dit voor een onbeperkte periode.⁷⁰

Het arbeidshof stelt dienaangaande vast dat de heer T. geen individuele aangifte meer moest indienen bij de directeur van het werkloosheidsbureau hetgeen logisch is aangezien er reeds een algemene toelating bij Natuurpunt was verstrekt.

De heer T. was met andere woorden in regel met betrekking tot de activiteit als vrijwilliger bij Natuurpunt.

---

⁶⁸ Artikel 13, derde lid Werkloosheidsbesluit

⁶⁹ Stuk 17 dossier T.

⁷⁰ Stuk 17 dossier T.

Besluit: De heer T. had zijn activiteit in de feitelijke vereniging bij zijn uitkeringsaanvraag dienen aan te geven, doch het gebrek aan aangifte heeft niet tot gevolg dat hij de uitoefening van deze activiteit niet kon cumuleren met werkloosheidsuitkeringen.

De heer T. dient niet uitgesloten te worden van het recht van uitkeringen van 8 januari 2019 tot en met 26 oktober 2021 omwille van zijn werkzaamheden in de feitelijke vereniging en als bijzonder veldwachter.

Het hoger beroep is gegrond. Het incidenteel beroep dient te worden afgewezen als ongegrond.

7. De beslissing van het arbeidshof

Het hof verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Het hof verklaart het incidenteel beroep ontvankelijk doch ongegrond.

Vernietigt het vonnis van 8 april 2024 van de arbeidsrechtbank Leuven, met uitzondering van de ontvankelijkheid van de vorderingen.

Verklaart de oorspronkelijke vordering van de heer T. gegrond en de oorspronkelijke tegenvordering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening ongegrond.

Vernietigt de bestreden administratieve beslissingen van 20 december 2021, 5 oktober 2023 en 23 februari 2022 van de directeur van het Werkloosheidsbureau Leuven.

Het hof veroordeelt de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening om aan de heer T. de kosten van het geding in eerste aanleg en in hoger beroep te betalen, tot nu begroot als volgt:

- de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg, begroot op 163,98 euro;
- de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep, begroot op 228,84 euro;

Veroordeelt de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot betaling van de bijdrage van 24,00 euro die toekomt aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Dit arrest wordt gewezen en ondertekend door:

K. V., kamervoorzitter m.o.,
J. D., raadsheer in sociale zaken, werkgever,
M. W., raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,

Bijgestaan door K. C., griffier

en uitgesproken op de openbare zitting van 9 oktober 2025 van de 7de kamer waar aanwezig waren:

K. V., kamervoorzitter m.o.,
I. M., griffier